

คำปรารภ

หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องชีวิตที่แปลกอีกแบบหนึ่งของ 3 พ่อแม่ลูก คือ พิมพ์, ผายและปภาภรณ์ พรหมรัตน์ ตามนิมิตพิศวงของ คุณไพศาล แสนไชย ผู้มีความสามารถพิเศษเฉพาะตัวขึ้นไปบนเทวโลก แล้วนำเอาข่าวเรื่องนี้มาเปิดเผย ต่อสาธารณชน ทั้งนี้ด้วยอำนาจแห่งเทวฤทธิ์หรืออำนาจอื่นใดยากต่อการวินิจฉัย ในยุคนี้สมัยนี้ เหตุการณ์แปลกประหลาดนี้เกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ 15 เมษายน 2528 แต่ผู้นิมิตพื้งนำมาเปิดเผยตามเทวบัญชาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2531 นี้เอง จนมี ผู้สนใจได้นำไปพิมพ์ออกเผยแพร่อีกชื่อของหนังสือว่า “อีกมิติหนึ่งของพระธาตุ ดอยตุง จากนิมิตของไพศาล แสนไชย เรียบเรียง โดยประสิทธิ์ เพชรรักรักษ์” ข้อความ จากหนังสือดังกล่าวได้พาดพิงถึงเบื้องหลังชีวิตอันลึกลับเร้นลับของผู้บันทึก ภรรยา และบุคคลอื่นอีกรวม 56 คน โดยแต่ละคนได้บอกถึงชีวิตความเป็นอยู่ในอดีตชาติ ปัจจุบันชาติ และอนาคตไว้อย่างน่ามหัศจรรย์ ทั้ง ๆ ที่โดยส่วนตัวนั้นผู้นิมิตและ ผู้ถูกนิมิตไม่เคยรู้จักกันมาก่อนแต่อย่างใด ผู้บันทึกพื้งได้ทราบเรื่องราวอันลึกลับ ของตนจากบุคคลแปลกหน้าที่มาขอทำการพิสูจน์ทราบเรื่องนี้กับตน เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 นี้เอง ชั้นแรกก็รู้สึกงงและสงสัยไปต่าง ๆ นานาเพราะเป็นเรื่อง ที่เหลือสติปัญญาที่จะพิจารณาในข้อเท็จจริงได้ว่าเป็นอย่างไร? แต่เนื่องจากเป็นเรื่อง ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับตนโดยที่ไม่ได้คาดฝัน จึงรับฟังหูไว้หู ตามคติที่ว่า “รู้ไว้ชั่วใส่บา แบกหาหม” ในขณะที่เดียวกันก็ได้พยายามสืบสวนติดตามเรื่องนี้ โดยไล่ลัดติดตามมา เห็นว่าเป็นเรื่องราวที่มีหลักฐานและมีพยานบุคคลยืนยัน พอเชื่อถือได้ และเป็นเรื่องที่มีสาระสอดคล้องกับหลักฐานสัจธรรมทางพระพุทธศาสนา อันว่าด้วยการเวียนว่ายตายเกิดของเหล่าสรรพสัตว์ในวัฏฏสงสาร ตามกฎแห่งกรรม ซึ่งจำจะต้องอาศัยกาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ต่อไปตามนัยคติที่ว่า “หนทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน”

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงได้พยายามบันทึกแยกเรื่องราวในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับตนออกมาเป็นเชิงบันทึกช่วยจำไว้เป็นหลักฐาน สำหรับประกอบการพิจารณา ติดตามศึกษาของลูก, หลาน หลาน, โหล่น ในภายหน้า มิได้มีเจตนารมณ์ที่จะโอ้อวดกตเวทิตาของตนแต่อย่างใด ทั้งนี้โดยอาศัยผลความของเรื่องราวจากหนังสืออีกมิติหนึ่งของพระธาตุ ดอยตุงบ้าง และจากคุณไพศาล แสนไชย ที่ได้เมตตากรุณา เล่าเรื่องราวเพิ่มเติมให้ฟัง โดยตรงตามเวลาและโอกาสบ้าง ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 เป็นต้นมาจึงขอขอบพระคุณคุณไพศาล แสนไชย เจ้าของนิมิตพิศวง เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ส่วนท่านผู้ใดที่ได้อ่านหนังสือนี้จบแล้วหรือกำลังอ่านอยู่จะเชื่อหรือไม่เชื่อ อย่างไร? ขอให้ผู้นั้นคลุย พินิจและพิจารณาญาณของแต่ละท่านเถิด หวังว่าคงจะ มีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจบ้างตามสมควร ไม่มากก็น้อย

พิมพ์ พรหมรัตน์

(ผู้บันทึก)

15 เม.ย. 2535

ที่มาของเรื่องราวของ “พิมพ์ พรหมรัตน์”

ในอดีตชาติ จันทะวิลาสเทพบุตร ได้บอกกับคุณไพศาล แสนไชยว่า การเกิดของเสนาบดี หรือตัวข้าพเจ้า นายพิมพ์ พรหมรัตน์ ในชาตินี้เป็นชาติที่ 864 เสนาบดีก็ได้เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏฏสงสารไปตาม

ภพภูมิต่าง ๆ เป็นเวลานานถึง 8ชาติด้วยกันจึงได้อำลาจากโลกอื่นลงมาเกิดในมนุษยโลกนี้ โดยได้บอกถึงวัน, เดือน ปี ที่ลงมาเกิดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งปรากฏมีรายละเอียดอยู่ในตอนที่ว่าด้วยปัจจุบันชาติ แล้ว ในอดีตชาติ เสนาดังเป็นอำมาตย์ชั้นผู้ใหญ่ของพระเจ้าอชุตตาพุทธาธิราช แห่งโยนกบุรีเชียงแสนเป็นอำมาตย์ลำดับที่ 1 อายุ 68 ปี มากกว่าทุกคนในจำนวนทั้ง 56 คน ในอดีตชาตินั้น มีภรรยาและบุตรที่ไม่ค่อยจะเป็นหลักเป็นฐาน แนนอน อยู่หลายคน แต่ภรรยาและบุตรที่เป็นหลักฐานแนนนอนจริง ๆ นั้น มีอยู่คนเดียวชื่อ “นางแก้วมา” และมีบุตรที่เกิดร่วมกับนางแก้วมาคนนี้รวม 3 คน คือ 1. นายป่าน 2.นายมูล 3. นายแต้ม

ปัจจุบันชาติ ข้าพเจ้าเกิดมาในชาตินี้เป็นชาติที่ 364 จันทะวิลาสเทพบุตร ได้บอกว่า พิมพ พรหมรัตน์ ได้ลาโลกอื่นลงมาเกิดในโลกนี้เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2464 มีกำหนดอายุขัยอยู่ในโลกมนุษย์นี้เพียง 7 รอบ 84 ปี) ก็จะสิ้นอายุไปก่อนภรรยาทั้งนี้ที่สุดแล้วแต่ตัวของตัวเอง ถ้าหากว่าเกิดความเบื่อหน่ายในสังขารร่างกาย แล้ว จะไปก่อนก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าอายุ 84 ปี น้อยไปยังไม่อิ่มในการบำเพ็ญบุญกุศล อยู่อีกแล้วจะขอต่ออายุขัย ไปอีกก็ได้ โดยการอธิษฐานจิตบอกกล่าวให้โลกทั้ง 3 รับรู้ทราบไว้แล้วหยาด (กรวด) น้ำลงดินสู่พระแม่ธรณี ดั่งนี้ก็จักสำเร็จตาม ความปรารถนาทุกประการ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับบุญกุศลของตนด้วย (ภรรยาในชาตินี้ คือ นาง ผาย พรหมรัตน์ อดีตชาติก็คือ เสนาสมนั่นเอง)

กุศลบุญของข้าพเจ้า พิมพ พรหมรัตน์ หรือคุณไพศาล แสนไชย ได้ไป เห็นแล้วก็มีความพอสมควร ในชาตินี้ ไม่มีบุญกรรมหรืออุปสรรคที่ชั่วร้ายใด ๆ เขามาขัดขวางการดำเนินชีวิต ให้หมั่นบำเพ็ญทานการกุศล รักษาศีล และเจริญเมตตา ภาวนาตามปกติไปเรื่อย ๆ อย่าได้ขาด ในชาติต่อไปจะมีชีวิตดีขึ้นกว่าเดิมยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าจะสิ้นอายุลงในวันใดนั้น ทางเทวโลกได้บอกไว้แล้วแต่คุณไพศาล แสนไชย ผู้นิมิตยังไม่ได้บอก ให้ทราบในขณะนี้ ก่อนสิ้นอายุขัยลงในอีก 2-3 ปี จึงจะแจ้งกำหนดวันที่แนนนอนให้ข้าพเจ้าทราบอีกครั้งหนึ่ง จันทะวิลาสเทพบุตร ยังไม่ได้บอก ไพศาล แสนไชย อีกว่า ชาตินี้เป็นชาติที่ 864 ในชาตินี้เมื่อมีอายุได้ 75 ปี 8 เดือนกับอีก 14 วัน ให้ระมัดระวังจะเกิดอุบัติเหตุพลัดหกล้มตกบันไดได้รับ บาดเจ็บ ข้อแนะนำวิธีแก้ไข คือ ให้ทำบุญด้วยการปล่อยนก 21ตัว และนำผ้าเหลือง ไปห่มพระพุทธรูปจำนวน 3 องค์ แล้วตั้งจิตอธิษฐานอุทิศส่วน บุญส่วนกุศลส่งไปให้ เจ้ากรรมนายเวร คือเปรต อสุรกาย ที่มาจำแลงแปลงร่างให้เห็น จนตระหนกตกใจ ถึงกับ หกล้มตกบันไดได้รับบาดเจ็บดังกล่าวแล้ว

ส่วนเสนาสมในอดีตชาติ หรือ นางผาย พรหมรัตน์ ในปัจจุบันชาตินี้ คุณไพศาล แสนไชย ผู้นิมิตบอกว่ายังไม่เห็นกุศลผลบุญ แต่นางผาย จะมีกำหนด อายุอยู่ในโลกนี้เพียง 79 ปีเท่านั้น โดยจะสิ้นอายุลงทันทีหลัง ข้าพเจ้า ทางเทวโลกบอก วัน เดือน ปี ที่จะสิ้นอายุขัยแล้ว แต่ผู้นิมิตจะรอให้ใกล้กำหนดเวลาอีก 2-3 ปี จึงจะแจ้งให้ทราบแนนนอนอีกครั้งหนึ่งนางผายในปัจจุบัน เมื่อมีอายุได้ 67 ปี 3 เดือน กับ 24 วัน ให้ระมัดระวังจะ ถูกอสรพิษ (งู) ขบกัดระวังห้ามเข้าป่าหรือ ออกไปทุ่งนา ในระยะเวลานั้น สำหรับข้อแก้ไขคือ ให้หมั่นเจริญ เมตตาภาวนาอยู่เสมอ แล้วแผ่ เมตตาให้แก่และอสรพิษอื่น ๆ เป็นประจำอย่าได้ขาด

สำหรับนางแก้วมาภรรยาเสนาดังในอดีตชาตินั้น ในชาตินี้ได้รับผล วิบากกรรมมาเกิดเป็นสัตว์ เดี่ยวรจฉานคือเกิดเป็น “ช้างพัง” (เพศเมีย) อยู่ ณ ศูนย์ฝึก ลูกช้างปางหละ อำเภองาว จังหวัดลำปาง และชาติ ต่อไปช้างพังเชือกนี้จะมาเกิด เป็นคนอีกชาติหนึ่ง โดยล้ามเมืองมนุษย์ได้รับฟังจากเทวโลกว่าจะไปเกิดที่ ภูมิลำเนาเดียวกันกับตัวของข้าพเจ้าผู้เคยเป็นสามีในอดีตชาติอันยาวนานเมื่อ 2,439 ปี ที่ล่วงมาแล้ว (นับถึง

พ.ศ. 2537) ที่อ.เชียงแสน จ.เชียงราย โดยจะมีชื่อและนามสกุลว่า “นายเผด็จ ภัคดีไทย” และ นายเผด็จ ภัคดีไทยคนต่อไปก็จะได้เป็นเพื่อนที่ใกล้ชิดสนิทสนมและเป็นคู่ค้าคู่ขายที่ไว้วางใจของ นายพิมพ์ พรหมรัตน์ ต่อไปด้วย

จังหวัดลพบุรีได้บอกผ่านทางลุ่มเมืองมนุษย์คือ คุณไพศาล แสนไชย เมื่อคืนวันที่ 15 เมษายน 2528 ว่า ถ้าหากข้าพเจ้าพิมพ์ พรหมรัตน์ และนางผาย พรหมรัตน์ ตลอดถึงเสนาอำมาตย์ทั้ง 56 คน ที่ได้มาเกิดอยู่ในปัจจุบันชาตินี้แล้ว ไม่ได้ประมาทในคุณพระศรีรัตนตรัย หมั่นทำบุญทำทานการกุศลด้วยความตั้งใจ ให้บริสุทธิ์ทั้งทางกาย ทางวาจา ทางใจ ตลอดเครื่องไทยทาน ไม่ด่าชửiพราหมณ์ รักษาศีล 5 ข้อไว้ด้วยดี โดยเฉพาะข้อที่ 1 (ปาณาติปาตา) และข้อที่ 5 (สุรา) พึงดเว้น เสียได้ มิได้กระทำอนันตริยกรรมและอติวินิบาตกรรมแล้ว โดยเฉพาะ “พิมพ์ พรหมรัตน์” ก็จะได้ไปเกิดอีกถึง 6 ชาติ ดังนี้

ชาติที่ 1

เป็นชาติที่ 865 จะได้ไปเกิด ณ บ้านป่าสักทางเวียง หมู่ที่ 9 ต.เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย โดยจะมีชื่อและนามสกุลดังนี้

นายประมวล ธีระนันท์ มีภรรยาชื่อ นางจันทร์ศรี วงศา บิดาชื่อ นายสมชาติ ธีระนันท์ มารดาชื่อ นางฉวีวรรณ ธีระนันท์ ตระกูล “ธีระนันท์” เป็นตระกูลที่มั่งคั่ง บริบูรณ์ตระกูลหนึ่งในอำเภอเชียงแสน เป็นตระกูลที่สมบูรณ์ไปด้วยทรัพย์ภายใน และทรัพย์ภายนอก ในชาตินี้ นายประมวล ธีระนันท์ จะมีอายุขัยได้เพียง 75 ปีเท่านั้น และจะเสียชีวิตลงด้วยโรคหัวใจวาย (เป็นที่น่าสังเกตว่าสำหรับโรคหัวใจนี้ปัจจุบัน ปรากฏมีอยู่อย่างอ่อนๆ โดยตรวจพบเมื่อ พ.ศ. 2529)

ส่วนนางผาย พรหมรัตน์ หรือเสนาสมในอดีตชาตินั้น ครั้งตายไปจากชาติ ปัจจุบันนี้แล้วก็จะไปเกิดอีกชาติหนึ่งในสถานที่และภูมิลาเนาเดียวกันกับสามีใน ปัจจุบัน โดยจะมีชื่อและนามสกุลดังนี้

นางจันทร์ศรี วงศา สามีชื่อ นายประมวล ธีระนันท์ บิดาชื่อ นายปริญญา วงศา มารดาชื่อ นางบริบูรณ์ วงศา สำหรับ นางจันทร์ศรี วงศา ผู้นั้นแต่ชาตินี้ เป็นต้นไปก็จะได้เวียนว่ายตามเกิดอยู่วัฏฏสงสาร ตามกฎแห่งกรรมต่อไปอีก อย่างสูงไม่เกิด 8-10 ชาติ แต่ละชาติก็จะได้ไปเกิดร่วมในสถานที่ใกล้ชิดกับ นายประมวล ธีระนันท์ สามีคนเดิมในปัจจุบันชาตินี้จนตลอดทุกภพทุกชาติไป บางชาติก็จะได้อยู่ดูแลอุปฐากอย่างใกล้ชิด โดยการออกบวชเป็นเพื่อนสหธรรมิก กับสามีคนเดิมและร่วมปฏิบัติสมณธรรมกรรมฐานด้วยกันตลอดไป

ชาติที่ 2

เป็นชาติ 866 จะได้ไปเกิดที่ อ.เชียงแสน จ.เชียงราย ตามเดิมชาตินี้จะได้ ออกบวชเป็นพระภิกษุสงฆ์ ในพระบรมพระพุทธศาสนา โดยจะมีชื่อและนามสกุลว่า “พระเรวดี สิริปณโณ” นามสกุลเดิม “จักรินทร์” ในชาตินี้จะมีความฝึกฝนใจ แต่ในการปฏิบัติสมณธรรมกรรมฐาน โดยจะปลีกเร้นออกไปบำเพ็ญเพียรอยู่ในป่า ที่เงียบสงัด ปราศจากเสียงรบกวนจนทำให้จิตตั้งมั่นเป็นสมาธิ สงบระงับ ดำรง มั่นคงอยู่ในสภาวะแห่ง

ความเป็นอริยะเข้าสู่กระแสพระนิพาน ในชาตินี้จะได้รับ สมณศักดิ์จากทางฝ่ายคณะสงฆ์และฝ่ายบ้านเมืองว่า “พระครูจันทโรภาส” จะถึงแก่มรณภาพลงเมื่ออายุชั้ยได้ 82 ปีด้วยโรคหัวใจวาย

ชาติที่ 3

เป็นชาติที่ 867 จะได้ไปเกิดที่ อ.เชียงแสน จ.เชียงรายต่อไปอีก ในชาตินี้ ก็จะได้ออกบวชในพระบวรพุทธศาสนาเช่นเดิม โดยจะมีชื่อและนามสกุลว่า “พระวงศ์เจริญ จิระปัญโญ” นามสกุลเดิม “ศรีวิเศษ” ในชาตินี้ก็จะมีควมสนใจ ผักเฝ้และมุงหมาย แต่ในการแสวงหาความสงัดวิเวกโดยการหลีกหนีออกจากความวุ่นวายของสังคม ชอบอยู่อาศัยไปตามราวป่าเพื่อแสวงหาความสงบวิเวก ไม่ชอบอยู่คลุกคลีกับหมู่คณะ จะมีความตั้งใจมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยวในการบำเพ็ญวิริยะบารมี และขันติบารมีควบคู่กันไปอย่างเคร่งครัด จนบรรลุนิพพานโดยวิญญูสมาบัติ บังเกิด อิทธิฤทธิ์ หูไวตาไวสามารถรับรู้และเข้าใจในภาษาสัตว์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี มีความตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามหลักแห่งพระธรรมวินัยโดยเคร่งครัด โดยมีให้ขาดตกบกพร่องแต่ประการใด ในชาตินี้จะได้รับสมณศักดิ์จากทางฝ่ายคณะสงฆ์ และฝ่าย บ้านเมือง ในตำแหน่งที่ “พระครูวิลาศธรรมาภิบาล” เมื่อมีอายุชั้ยได้ 84 ปี จะเกิด การหกล้มจนได้รับความทุกข์เวทนาเจ็บปวดอย่างรุนแรงแล้วถอดอายุสังขารไปเลย

ชาติที่ 4

เป็นชาติที่ 868 จะได้ไปเกิดที่อ.เชียงแสน จ.เชียงรายตามเดิม ในชาตินี้ก็จะ มีบุญหนุนส่งให้ได้เข้าบวชในพระพุทธศาสนาอีก โดยจะมีชื่อและนามสกุลว่า “พระอนัติ อินทนโน” นามสกุลเดิม “แก้วมณี” ชาตินี้จะได้ออกบรรพชาเป็นสามเณร ตั้งแต่อายุน้อยเพียง 12 ปีเท่านั้น แต่ก็มีความรู้แตกฉานในพระธรรมวินัยเป็นอย่างดี ครั้นเจริญวัยมีอายุได้ 16 ปี ก็จะมีความรู้แตกฉานในพระธรรมวินัยและพระไตรปิฎก อย่างกว้างขวาง ยิ่งขึ้นในระหว่างนี้เองก็จะถูกเวรกรรมติดตามมาสนองและกระทบถึง บ้างเล็กน้อย โดยจะถูกคนชื่อ “นาย อาคม ทยา” กลั่นแกล้งนำเอาผ้าถุงผู้หญิง แอบเข้าไปซุกซ่อนไว้ในห้องนอน โดยที่เรื่องนี้ไม่มีผู้ใดสามารถที่จะตัดสินชี้ขาด ได้ว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ในที่สุดก็ได้อาศัยฟ้าดินมาเป็นสักขีพยานให้ จึงได้ คลี่คลายปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ ลงไปได้กล่าวคือในที่สุด “นายอาคม ทยา” ผู้นี้ได้รับ ผลกรรมที่ตนได้กระทำไว้ โดยการถูกฟ้าผ่าถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา ชาตินี้ จะได้รับสมณศักดิ์จากทางฝ่ายคณะสงฆ์และฝ่ายบ้านเมืองที่ “เจ้าคุณพระราช สิทธิวิมล” ฝ่ายวิปัสสนาธุระ ชาตินี้จะตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกรรมฐานอย่างเคร่งครัด และสมำเสมอตราบเท่าจนถึงอายุชั้ยได้ 86 ปี 2 เดือน 15 วัน จึงบังเกิดนิพพิทา (เบื่อหน่าย) ในสังขารร่างกายแล้วตัดสินใจละทิ้งสังขารร่างกายไปเสียเมื่อมีอายุชั้ย ได้เพียง 86 ปีเท่านั้น

ชาติที่ 5

คือชาติที่ 869 ก็จะได้ไปเกิดอีกชาติหนึ่งที่อ.เชียงแสน จ.เชียงราย เช่นเดิม ก็จะมีบุญหนุนส่งให้ได้ออกบวชในพระบวรพุทธศาสนา อยู่ได้ร่มผ้ากาสาวพัสตร์ ต่อไปอีก โดยจะมีชื่อนามสกุลว่า “พระเหมราช อธิวงโส”

นามสกุลเดิม “จันทร์สุริย” ชาตินี้จะได้ออกไปตั้งสำนักปฏิบัติธรรมกรรมฐานอย่างเคร่งครัดและจริงจัง อยู่ในป่าเขาลำเนาไพรที่เงียบสงัดจนสามารถหยั่งรู้การเกิด (ปฏิสนธิ) และการตาย (จุติ) ของตนเองและผู้อื่นได้อย่างแจ่มชัด และจะมีสติปัญญาอย่างเฉียบแหลมจนได้รับ สมณศักดิ์จากฝ่ายคณะสงฆ์ และฝ่ายบ้านเมืองให้เป็น “เจ้าคุณพระสุธรรมญาณ ลังการเถระ” จะถึงแก่กรรมภาพด้วยการส้ากอาหารในเวลาฉันข้าว เมื่ออายุขัยได้ถึง 90 ปี โดยในชาติที่ 5 นี้ “อัฐิธาตุน้อยใหญ่ทุกส่วนทั่วสรีระร่างกายจะบังเกิดมีสี่ประกาย ประดุจสี่แห่งเพชร” ที่เดียว

ชาติที่ 6

เป็นชาติที่ 870 จันทะวิลาสเทพบุตรได้บอก คุณไพศาล แสนไชย ล่าม เมืองมนุษย์บนเทวโลกว่าชาติสุดท้ายนี้ก็ได้ไปเกิดอยู่ในเขตท้องที่เดิมกับในชาติก่อน คือ เขต อ.เชียงแสน จ.เชียงราย อีก และก็จะจะมีบุญหนุนส่งให้ได้บวชในพระบวร พุทธศาสนาเช่นเดิมโดยจะมีชื่อและนามสกุลว่า “พระอินทรีย์ ขยวงโส” นามสกุลเดิมคือ “เอื้ออำนวย” ชาติสุดท้ายนี้จะมีความตั้งใจในการบำเพ็ญสมณธรรมกรรมฐาน อย่างเคร่งครัด โดยจะมีความอดุทธสาหะวิริยะอย่างแรงกล้ากว่าทุก ๆ ชาติที่ล่วงมาแล้ว จะหลีกเร้นเข้าไปอยู่ในป่าเขาลำเนาไพรที่เงียบสงัด ปราศจากสิ่งรบกวนตั้งแต่ยังเป็น สามเณรน้อยอายุเพียง 10 ขวบเท่านั้น จนบังเกิดญาณพิเศษสามารถหยั่งรู้ทราบถึง อุปนิสัยใจคอของสัตว์เดรัจฉานที่ดุร้าย ไม่ดุร้าย ได้เป็นอย่างดี รู้และเข้าใจในภาษาสัตว์ ทุกชนิดได้อย่างชัดเจน จนสามารถเรียกหรือสั่งสัตว์ทุกชนิดมารับใช้ธุรกิจการงานได้ ตามความประสงค์ทุกประการ ชาตินี้ นับเป็นชาติสุดท้ายของ “พิมพ์ พรหมรัตน์” และในชาติที่ 6 จะหมดเชื้อเกิดโดยไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิด อยู่ในวิภวสงสารต่อไปอีก จะคับขันธเข้าสู่พระนิพพานในชาติที่ 6 นี้เมื่อมีอายุได้ถึง 96 ปีด้วยโรควิงเวียนศีรษะ ณ ที่วัดพระบวรธาตุเจ้าคอยตุงตรงกับพระพุทธศักราช 3084 นับแต่ปีพระพุทธศักราช 2534 นี้เป็นต้นไปอีก 550 ปี

ลูกชายเสนาดังมาเกิดในปัจจุบัน

ส่วนลูกชายของเสนาดังในอดีตชาติ 3 คน คือ นายปาน, นายมูลและนายแต้ม นั้น จันทะวิลาสเทพบุตร ได้บอกผ่านคุณไพศาล แสนไชยว่าบุตรชายของเสนาดัง ในอดีตชาติทั้ง 3 คน ได้มาเกิดในโลกมนุษย์หมดทุกคนแล้วดังนี้

1. นายปาน ในอดีตชาตินั้น ในชาติปัจจุบันนี้ชื่อ นายสี ทองเหลือง
2. นายมูล ในอดีตชาตินั้น ในชาติปัจจุบันนี้เป็นผู้หญิงชื่อ นางเขียน ทองเหลือง

ทั้ง 2 คนนี้อยู่บ้านเลขที่ 72 หมู่ที่ 10 ซอยบ้านโคกเจริญ* ถนนชยางกูร ตำบลทุ่งคล้า อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร ถ้าพบแล้วให้ถามว่าทั้ง 2 คนนี้เป็น อะไรกัน?

3. นายแถม ในอดีตชาตินั้น ในชาติปัจจุบันนี้ชื่อ นายบัวพันธ์ จันทรา อยู่บ้านเลขที่ 27/2 บ้านนาจั่ว ตำบลสะพือ อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี *ที่ถูกเป็น“บ้านโคกสำราญ”

ผลการพิสูจน์ลูกชาย

ตามนิมิตพิศวงของคุณไพศาล แสนไชย ที่ได้บอกชื่อ นามสกุลและที่อยู่ ของบุตรชายเสนาดังในอดีตชาติ (พิมพ์ พรหมรัตน์ ในปัจจุบัน) ไว้อย่างชัดเจน ดังกล่าวแล้วนั้น นับเป็นการท้าทายต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในยุคสมัยที่เทคโนโลยี กำลังเจริญก้าวหน้าเช่นทุกวันนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่ถึงอย่างไรก็ตามเรื่องนิมิตของคุณไพศาล แสนไชย ในทำนองเดียวกันนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้บันทึกก็เคยรู้เห็น ข้อเท็จจริงแห่งความถูกต้องมาแล้วแต่ก็อดที่จะติดตามไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงในเรื่อง นิมิตที่เกี่ยวข้องกับตนนี้ไม่ได้ในการสืบสวนชั้นแรกเกี่ยวกับบุตรชายในอดีตชาย คนที่ 1 และ 2 จึงได้ขอความร่วมมือจากผู้ที่เคยรู้จักคุ้นเคยและเป็นที่เชื่อถือได้ใน อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร ไปทำการสืบสวนดูก่อน เพราะตามนิมิตพิศวงได้บอกไว้ว่า ทั้ง 2 คนได้มาเกิดอยู่ในเขตท้องที่ อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร จากผลการสืบสวนในเบื้องต้น ซึ่งได้รับตอบทางจดหมายเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2535 ว่า

“บุคคลทั้งสองมีชื่อและตัวตนอยู่ตามสถานที่ที่ได้ระบุไว้จริง” แต่ชื่อรู้สึก จะคลาดเคลื่อนบ้างเล็กน้อย กล่าวคือ “นายสี ทองเหลือง” เป็น “นายสิงห์ ทองเหลือง” และ นางเขียน ทองเหลือง” เป็น นางเขียน ทองเหลือง” นอกนั้นถูกต้องตามที่นิมิต ระบุไว้ทุกประการ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ข้าพเจ้า (ผู้บันทึก) รู้สึกแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนลูกชายคนที่ 3 ในอดีตชาตินั้น ในชั้นแรกข้าพเจ้าลองเสี่ยงมีจดหมาย ไปสอบถามผู้ใหญ่บ้านนาจั่ว อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานีซึ่งเป็นสถานที่ที่ลูกชาย ในอดีตชาติมาเกิดอยู่ในปัจจุบันชาตินี้ ตามที่นิมิตของคุณไพศาล แสนไชย ได้ระบุ บอกไว้ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยรู้จักกับผู้ใหญ่บ้านนาจั่วมาก่อนหลังจากนั้น 7 วันก็ได้รับตอบทางจดหมายจาก นายชาญ งามสนิท (ทราบชื่อภายหลัง) ผู้ใหญ่บ้านนาจั่ว เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2535 ว่า “ตามที่ได้ระบุชื่อของนายบัวพันธ์ จันทราพร้อมสถานที่อยู่ ไปนั้นปรากฏถูกต้องทุกอย่าง”

จากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับลูกชายทั้ง 3 คน ในอดีตชาติ ดังกล่าว ทำให้ข้าพเจ้าทั้ง...ง...สงนสนเทห์... คิดไม่ออกบอกไม่ถูกไม่น่าจะเป็นไปได้แต่ก็เป็นไปแล้วนับเป็นเรื่องลึกลับที่แปลกแต่จริงเรื่องหนึ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับตนโดยที่ไม่คาดฝัน...ดังนั้น เพื่อเป็นการพิสูจน์และสัมผัสด้วยตนเองเพื่อให้เห็นกับตา ตามคติที่ว่า สิบรู้ไม่เท่าตาเห็น ดังนั้นเมื่อวันที่ 3-6 มีนาคม 2536 นี้เอง ข้าพเจ้าจึงได้เดินทางไปพบบุตรชายในอดีตชาติทั้ง 3 คนดังกล่าวตามลำดับดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2536 ได้เดินทางไปพบ “นายบัวพันธ์ จันทรา” ณ ที่บ้านเลขที่ 2712 บ้านนาจั่ว ต.สะพือ อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี ซึ่งเป็นบ้านของ นายบัวพันธ์ จันทราเอง จากการที่ได้สอบถามพระสงฆ์และประชาชนทั่วไป ได้ความว่าในหมู่บ้านนาจั่วซึ่งมีประมาณ 140 หลังคาเรือนเศษ มีคนชื่อ “บัวพันธ์ จันทรา” อยู่เพียงคนเดียวนี้เท่านั้นและนายบัวพันธ์ จันทราผู้นี้ก็มีบ้านเลขที่ ตำบล ที่อยู่ถูกต้องตรงกับที่นิมิตของคุณไพศาล แสนไชย ได้บอกไว้ทุกอย่าง โดยไม่ผิดพลาด แต่อย่างใด

ครั้นต่อมาเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2536 ข้าพเจ้าก็ได้เดินทางไปพบกับ “นายสิงห์ ทองเหลือง” และ “นางเยี่ยม ทองเหลือง” สองสามีภรรยา ณ ที่บ้านเลขที่ 73 บ้านโคกสำราญ หมู่ที่ 10 ถนนขยางกูร อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร ซึ่งตามนิมิตของ คุณ ไพศาล แสนไชย ได้บอกว่า ทั้ง 2 คนนี้เป็นลูกชายของ “เสนาดัง” ในอดีตชาติ หรือ “พิมพ์ พรหมรัตน์” ในปัจจุบันชาตินี้

จากการที่ได้ไปสัมผัสลูกชายทั้ง 3 คนในอดีตชาติด้วยตนเองดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตรงที่ได้สืบสวนในเบื้องต้นมาแล้วทุกประการคลาดเคลื่อนเฉพาะชื่อ ของลูกคนที่ 1 และ 2 ในปัจจุบันเพียงเล็กน้อย คือ “สี” เป็น “สิงห์” และ “เชียน” เป็น “เยี่ยม” เท่านั้น นอกนั้นถูกต้องหมด ซึ่งก็มิถือเป็นสาระที่สำคัญนัก เพราะนิมิต เรื่องนี้ผู้นิมิตได้รับฟังคำบอกเล่าจากเทวโลกด้วยทางประสาทหู ซึ่งบางครั้งก็ฟัง ไม่ค่อยชัดเจนนัก และที่เคยปรากฏทำนองนี้มาแล้วเป็นบางรายซึ่งผู้นิมิต (คุณไพศาล แสนไชย) ก็รับว่าเคยรับฟังเพี้ยนมาเช่นเดียวกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่าในวันที่ผู้บันทึกไปพบกับบุคคลทั้ง 3 ซึ่งต่างก็มีภูมิลำเนา อยู่คนละอำเภอและจังหวัดที่ห่างไกล ทุกคนมีความคิดเห็นและความรู้สึกที่ตรงกัน อยู่อย่างหนึ่ง คือ เรื่องความเชื่อ หลังจากที่ได้ฟังเรื่องราวโดยตลอดแล้ว ต่างก็มี ความเชื่อว่าเป็นไปได้และมีความประสงค์ใครที่จะให้นำพาไปกราบไหว้พระบรมธาตุ เจ้าตอยตุงโดยเร็ว โดยเฉพาะนายสิงห์ และนางเยี่ยม ทองเหลือง สองสามีภรรยา ได้เกิดสามัญสำนึกในพระคุณของบิดามารดาในอดีตชาติขึ้นมาเองอย่างลึกซึ้ง จนถึง นำพานดอกไม้เข้ามากราบขอมาคารวะต่อข้าพเจ้า ทั้งนี้ โดยไม่มีผู้ใดชี้แนะ ทางกรกระทำแต่อย่างใด จึงนับเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดแต่จริงอย่างน่ามหัศจรรย์ เรื่องหนึ่ง ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ก็เป็นไปได้แล้วตามปกติผู้บันทึกค่อนข้างจะเป็น คนเชียวากอยู่บ้าง สำหรับเรื่องนี้ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ เพราะได้ประสบการณ์มาด้วยตนเอง โดยตลอด ส่วนท่านผู้ใดจะเชื่อหรือไม่เชื่ออย่างไรนั้น ก็ขอให้อยู่ในดุลยพินิจ และพิจารณาญาณของแต่ละท่านเถิด

บุตรชายหญิงของพิมพ์ พรหมรัตน์ ในปัจจุบันชาติ

จังหวัดลพบุรีได้บอกกับนายไพศาล แสนไชยล่ามเมืองมนุษย์อีกว่า “สำหรับบุตรชายหญิงของพิมพ์ พรหมรัตน์ ในปัจจุบันชาตินี้โดยเฉพาะคนที่ชื่อ “ปภากรณ์ พรหมรัตน์” นั้นในชาติต่อไปก็จะได้ไปเกิดเป็น “น้องสาว” ของบิดา อีกชาติหนึ่ง เพราะในอดีตชาติที่ล่วงมาแล้วก็เคยเป็นน้องสาวของบิดาในปัจจุบันนี้ มาแล้ว

ส่วนบุตรชายหญิงคนอื่นนอกจากนี้ ถ้าหากว่าแต่ละคนหมั่นทำบุญให้ทาน การกุศลอยู่เป็นนิจ พร้อมตั้งจิตอธิษฐานปรารถนาที่จะไปเกิดร่วมกับมารดาบิดา ในภพชาติข้างหน้าแล้ว ก็จักได้ไปเกิดร่วมกันอีกต่อไปโดยไม่ต้องสงสัย